

KLIMATY

ŚW. ANNY

Nr 488 / 15 lipca 2018 ISSN 2080-0010

XV Niedziela Zwykła

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Am 7, 12–15

Czytanie z *Księgi proroka Amosa*: Amazjasz, kapłan w Betel, rzekł do Amosa: „Widzący”, idź, uciekaj sobie do ziemi Judy. I tam jedz chleb, i tam prorokuj. A w Betel więcej nie prorokuj, bo jest ono królewską świątynią i królewską budowlą». I odpowiedział Amos Amazjaszowi: «Nie jestem ja prorokiem ani nie jestem uczniem proroków, gdyż jestem pasterzem i tym, który nacina sykomory. Od trzody bowiem wziął mnie Pan i Pan rzekł do mnie: „Idź, prorokuj do narodu mego, izraelskiego”».

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSYJNY

Ps 85, 9ab–10. 11–12. 13–14

Okaż swą łaskę i daj nam zbawienie

Będę słuchał tego, co mówi Pan Bóg: oto ogłasza pokój ludowi i świętym swoim. Zaprawdę bliskie jest Jego zbawienie dla tych, którzy się Go boją, i chwala zamieszka w naszej ziemi.

Spotkają się ze sobą łaska i wierność, ucałują się sprawiedliwość i pokój. Wierność z ziemi wyrośnie, a sprawiedliwość spojry z nieba.

Pan sam obdarzy szczęściem, a nasza ziemia wyda swój owoc. Przed Nim będzie kroczyć sprawiedliwość, a śladami Jego kroków zbawienie.

DRUGIE CZYTANIE

Ef 1, 3–14

Czytanie z *Listu Świętego Pawła Apostoła do Efezjan*: Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego, Jezusa Chrystusa; On nappełnił nas wszelkim błogosławieństwem duchowym na wyżynach niebieskich – w Chrystusie. W Nim bowiem wybrał nas przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego obliczem. Z miłości przeznaczył nas dla siebie jako przybranych synów poprzez Jezusa Chrystusa, według postanowienia swej woli, ku chwale majestatu swej łaski, którą obdarzył nas w Umiłowanym. W Nim mamy odkupienie przez Jego krew – odpuszczenie występków, według bogactwa Jego łaski. Szczodrze ją na nas wylał w postaci wszelkiej mądrości i zrozumienia, przez

to, że nam oznajmił tajemnicę swej woli według swego postanowienia, które przedtem w Nim powziął dla dokonania pełni czasów, aby wszystko na nowo zjednoczyć w Chrystusie jako Głowie: to, co w niebiosach, i to, co na ziemi.

W Nim dostąpiliśmy udziału my również, z góry przeznaczeni zamiarem Tego, który dokonuje wszystkiego zgodnie z zamysłem swej woli, byśmy istnieli ku chwale Jego majestatu – my, którzy już przedtem nadzieję złożyliśmy w Chrystusie. W Nim także i wy, usłyszawszy słowo prawdy, Dobrą Nowinę o waszym zbawieniu, w Nim również – uwierzywszy, zostaliście naznaczeni pieczęcią, Duchem Świętym, który był obiecany. On jest zadatką naszego dziedzictwa w oczekiwaniu na odkupienie, które nas uczyni własnością Boga, ku chwale Jego majestatu.

Oto słowo Boże

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Ef 1, 17–18

Niech Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa przeniknie nasze serca swoim światłem, abyśmy wiedzieli, czym jest nadzieja naszego powołania.

EWANGELIA

Mk 6, 7–13

Słowa Ewangelii według Świętego Marka: Jezus przywołał do siebie Dwunastu i zaczął rozsyłać ich po dwóch. Dał im też władzę nad duchami nieczystymi. I przykazał im, żeby nic z sobą nie brali na drogę prócz łaski: ani chleba, ani torby, ani pieniędzy w trzosi. «Ale idźcie obuci w sandały i nie wdziewajcie dwóch sukien». I mówił do nich: «Gdy do jakiego domu wejdziecie, zostańcie tam, aż stamtąd wyjdziecie. Jeśli w jakim miejscu was nie przyjmą i nie będą was słuchać, wychodząc stamtąd strząśnijcie proch z nóg waszych na świadectwo dla nich». Oni więc wyszli i wzywali do nawrócenia. Wyrzucali też wiele złych duchów oraz wielu chorych namaszczaoli olejem i uzdrawiali.

Oto słowo Pańskie

W Klimatach:

Dwoje nastolatków i charyzmatyczny polityk kandydatami na ołtarze	2
Kto z kim przestaje, czyli rzecz o adoracji	2
Bractwo Adoracyjne	2
Zaproszenie na Adorację Najświętszego Sakramentu	3
Bł. Jan Henryk Newman	3
Cykl koncertów u św. Anny	4
Zaproszenie na nową wystawę prac Marty Piekuty i Jolanty Dubiel	4

KOMENTARZ

Ta prostota i zwięzłość wskazówek czy poleceń danych Apostołom może świadczyć o pośpiechu wynikającym ze świadomości, że godzina Syna człowieczego nadejdzie niebawem. Zastanawiające jest stwierdzenie: „Jeśli w jakim miejscu was nie przyjmą i nie będą słuchać, wychodząc stamtąd strząśnijcie proch z nóg waszych na świadectwo dla nich.” O jakim świadectwie jest mowa? Czytając ten tekst, podświadomie przypomniałem sobie scenę, kiedy Jezus mówił o swoim Ciele jako pokarmie i towarzyszącą temu negatywną reakcją słuchających.

Trzeba głosić Ewangelię jako dobrą nowinę o zbawieniu. Ten jednak zostanie zbawiony, kto ją przyjmie. Nie rozumieją tej prawdy ci wszyscy, którzy narzekają, że Kościół jest taki anachroniczny, a przykazania powinny być zmodyfikowane!

ks. dr Waldemar Macko

Z miłości przeznaczył nas dla siebie jako przybranych synów poprzez Jezusa Chrystusa, według postanowienia swej woli, ku chwale majestatu swej łaski, którą obdarzył nas w Umiłowanym.

Ef 1, 5-6

Dwoje nastolatków i charyzmatyczny polityk kandydatami na ołtarze

Papież Franciszek zatwierdził dekrety o heroiczności cnót trzech młodych osób, w tym dwojga nastolatków, przybliżając ich beatyfikację. Decyzję podjął przed synodem na temat młodzieży. Kandydatem na ołtarze jest też charyzmatyczny włoski polityk.

Watykan poinformował, że w czasie spotkania z prefektem Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych kardynałem Angelo Amato papież wyraził zgodę na ogłoszenie dekretów o heroiczności cnót pochodzącego z Sycylii seminarzysty Pietro Di Vitale (1916-1940) i Hiszpanki Alexii Gonzales-Barros (1971-1985). Oboje, prowadzący żarliwe życie religijne, zmarli po ciężkiej chorobie.

Na białaczkę zmarł trzeci przyszły błogosławiony, Włoch Carlo Acutis (1991-2006),

nazywany geniuszem komputerowym, który w przyszłości może być patronem świata cyfrowego. Jego komputerowej pasji towarzyszyła żarliwa religijność i potrzeba niesienia pomocy innym. Pracował jako wolontariusz w stołówkach dla ubogich. Był zafascynowany postacią świętego Jana Pawła II, o którym opowiadała mu jego urodzona w Polsce babcia. Na dwa miesiące przed śmiercią, kiedy nie wiedział jeszcze o swojej chorobie, Carlo nagrał wideo, w którym poprosił, by pochowano go w Asyżu. Jego pragnienie zostało spełnione.

Papież również uznał heroiczność cnót Giorgio La Piry (1904-1977), charyzmatycznego polityka włoskiej chadecji, antyfaszysty. Watykan przypomniał, że La Pira otwarcie sprzeciwił się hitlerowskiej inwazji na Polskę. W latach polityk 1961-1965 był burmistrzem Florencji.

Źródło:
www.deon.pl

Kto z kim przestaje, czyli rzecz o adoracji

Towarzystwo, w którym się obracamy, ma na nas ogromny wpływ, świadczy o preferencjach, kształtuje nasze wybory. Nie miałeś nigdy, drogi Czytelniku wrażenia, że towarzystwo jednych osób Cię deprymuje, jakby wysysali siły vitalne: niby słuchają, a jednak są głównie zainteresowani opowiedzeniem swojej historii i nie odwzajemniają poświęconej im uwagi. Z kolei w towarzystwie innych osób czujesz się wysłuchany i wychodzisz ze spotkania umocniony?

W adoracji mamy szansę spotkać Jezusa żywego: naszego największego przyjaciela i obrońcę, a jednocześnie: Pana i Stwórcę wszechświata. Pobyć w Jego obecności i po prostu z Nim porozmawiać. Opowiedzieć mu swoją historię, smutnienia i radości. Podzielić się sobą.

Twarzą w twarz ze Stwórcą

Jeden z członków Bractwa Adoracyjnego w Kolegiacie św. Anny w Wilanowie mówi, że czas adoracji jest dla niego jedyny w swoim rodzaju: *rozmawiam z Panem. Nie czytuję, nie modlę się na różańcu. Patrę na Jego Twarz ukrytą w Hostii, słucham poruszeń serca. Powierzam mu całą swoją rodzinę. Co mi to daje? Rosnące Zaufanie do Niego, poczucie, że jest stale ze mną. Jeśli w życiu dzieje się coś, co nie było częścią mojego planu, jestem w stanie powiedzieć w duchu: Panie Boże, ja Tobie wierzę i ufam, że Ty wyprowadzisz z tej sytuacji dobro.*

Czas (nie)stracony

Nawet praktykujący katolicy nie garną się do adoracji. Adorować czyli: uwielbiać, zachwycać się, patrzeć na kogoś z uwielbieniem. Czy to nie przesada?

Kiedyś moja przyjaciółka opowiedziała mi o swojej krakowskiej wspólnotce. *Naszym charyzmatem jest uwielbienie Pana Boga. Wydaje się to być stratą czasu w dzisiejszym zagonionym świecie, niektórzy tak właśnie na nas reagują: zróbcie coś konkretnego zamiast tracić czas - a my zdecydowaliśmy się „tracić czas” z Panem Bogiem.*

Nie ukrywam, że te słowa zrobiły na mnie wrażenie, zwłaszcza, że sama jestem tytanem działania. Idea świadomego odsunięcia się od głównego nurtu, żeby zrobić coś zupełnie nieracjonalnego... Potem przyszły słowa Psalmu 127:

Daremny jest dla was wstawać przed świtem, wysiadywać do późna - dla was, którzy jecie chleb zapracowany ciężko; tyle daje On i we śnie tym, których miłuje.

Tak jakby Pan Bóg mówił: kto traci czas dla mnie, więcej zyskuje. Jednym słowem: naj-

pierw pogadaj z Panem, najważniejszą osobą, zapytaj go o zdanie, pobądź z Nim, złap Jego styl - dopiero potem działaj.

Po co adorować?

Zastanawiałeś się kiedyś, drogi Czytelniku, co jest celem Twojego życia? Wykonać swoje obowiązki na ziemi, w rodzinie, w pracy, być dobrym człowiekiem, zapewnić rodzinie godziwy byt, dobrze wychować dzieci... To są sposoby wykonania celu życiowego. Św. Ignacy Loyola, szesnastowieczny nawrócony bawidek i zabijaka, późniejszy autor Ćwiczeń Duchownych, pisze:

Człowiek po to jest stworzony, aby Boga, Pana naszego, chwalił, czcił i Jemu służył, a przez to zbawił duszę swoją (Ćd 23)

Dobry anestezjolog

Pan Bóg stworzył nas na swój obraz i podobieństwo, ale my często robimy wiele, by ten obraz w sobie zatrzeć. Więc Bóg chce nas zmieniać i na powrót do siebie upodobać. Aby tego dokonać, musi nas przebudować wewnątrz. Uczynić z nas dzieci Boże. Nie zawsze łatwo mu to idzie.

Św. Tereska z Lisieux wspomina, że kiedyś na modlitwie skarżyła się Panu Jezusowi, że podczas adoracji wciąż zasypia i nie jest w stanie nic z tym zrobić, choćby nie wiem jak się starała - przed Najświętszym Sakramentem zapada w sen... a Jezus na to: *córko, ty tak bardzo mnie chwaliś i uwielbiasz, że ja nic nie mogę do Ciebie powiedzieć. Dlatego wprowadzam Cię w sen, aby porozmawiać bezpośrednio z Twoim sercem...*

Św. Tereska mawiała: *Pan Jezus jest jak dobry anestezjolog, usypia, aby uzdrowić.*

Niewzniośle myśli

Co zrobić, jeśli podczas adoracji nie mogę utrzymać koncentracji na Panu? Jeśli to wcale nie są wzniośle myśli? Św. Tereska z Lisieux pisała: *Jeśli Bóg potrzebowałby pięknych myśli czy wzniosłych uczuć, to ma przecież pod ręką aniołów. Mógłby też stworzyć dusze w pełni doskonałe, wolne od ułomności naszej natury. Lecz nie. Swą rozkosz znajduje w stworzeniach biednych, w stworzeniach słabych i nędznych. Bez wątplenia ma w nich więcej upodobania!*

Bóg ma w Tobie upodobanie. W Tobie, we mnie, w każdym z nas z osobna.

Jeśli ten artykuł poruszył coś w Tobie, obudził jakieś pragnienie, albo wywołał emocje pozytywne lub negatywne - to znak, że Pan Bóg ma Ci coś do powiedzenia. Nie każ mu czekać. Przyjdź Go adorować.

Anna Saczuk
Członek Bractwa Adoracyjnego,
koordynator piątku

Bractwo Adoracyjne kontakt: 609 146 445

Zapraszamy wszystkich, którzy, chcą poświęcić Jezusowi Chrystusowi swój czas na modlitwie uwielbienia w wybranym przez siebie dniu i godzinie.

Wybrana godzina adoracji jest czasem osobistego spotkania z Chrystusem Eucharystycznym w milczeniu. Dzięki temu, że Bractwo adoruje i czuwa przy Jezusie Chrystusie, inni parafianie (i nie tylko parafianie) mogą przyjść do Jezusa w czasie trwania adoracji.

Zachęcamy do ofiarowania Jezusowi w darze jednej godziny spotkania w tygodniu.

Relikwie świętych i błogosławionych w kościele pw. św. Anny w Wilanowie

Bł. Jan Henryk Newman

Jan Henryk Newman (1801-1890) – angielski duchowny rzymskokatolicki, filozof, teolog, pisarz, konwertyta, filipin, kardynał diakon od 1879, najwybitniejszy przywódca anglikatolicyzmu, jeden z liderów ruchu oksfordzkiego, starszy brat Francisca Williama, błogosławiony Kościoła katolickiego.

Jan Henryk Newman był najstarszym spośród sześciorga rodzeństwa. Jego ojciec był londyńskim bankierem, natomiast matka wywodziła się z hugenockiej rodziny, zmuszonej do opuszczenia Francji po odwołaniu edyktu nantejskiego. Newman wychowywał się w środowisku anglikańskim, jednak swoje religijne przebudzenie (1816) przeżył na skutek zbliżenia do ewangelicyzmu

W 1817 rozpoczął studia w anglikańskim Trinity College w Oksfordzie. Rok 1822 był ważnym rokiem dla młodego Newmana: podjął decyzję o przyjęciu święceń, które przyjął 13 czerwca 1824; wybrano go również na fellowa (wykładowcę i opiekuna) w Oriel College – pod wpływem środowiska tego kolegium (E. Hawkins, H. Froude i in.) zaczął on oddalać się od ewangelicyzmu.

Duchowny anglikański

W niedzielę Trójcy Świętej, 29 maja 1825 r. otrzymał anglikańskie święcenia prezbiteriańskie w katedrze oksfordzkiej Christ Church. Następnie przez dwa lata był wikariuszem w kościele św. Klemensa, uczestnicząc w debatach życia akademickiego Oksfordu. W 1828 r. został mianowany proboszczem kościoła uniwersyteckiego St Mary's, do którego należało także Littlemore na południowych przedmieściach Oksfordu. W 1833 udał się w podróż do Sycylii; tam – w czasie ciężkiej choroby – doszedł do wniosku, że Bóg wyznaczył mu zadanie do wykonania w Anglii.

Ruch oksfordzki

Wrócił do Oksfordu w lipcu 1833 r. Swoimi kazaniami w niedzielne popołudnia w uniwersyteckim kościele St. Mary's oraz publikacjami zatytułowanym Tracts for the Times (Traktaty na /nasze/ czasy), które krążyły w formie broszur, dał początek ruchowi oksfordzkiemu. Jego zwolennicy, zwani też traktarianami (od publikowanych „traktatów”), nawiązywali do początków Kościoła i wskazywali na ciągłość instytucji, podkreślali również podobieństwa między Kościołem rzymskim a anglikańskim.

W tym czasie Newman został redaktorem czasopisma The British Critic. Prowadził cykle wykładów w bocznej kaplicy kościoła St Mary's w obronie tzw. via media - drogi pośredniej anglikanizmu: między katolicyzmem a ludowym protestantyzmem.

Konwersja i działalność w Kościele katolickim

Po latach intensywnej działalności, pod wpływem lektury licznych dzieł patrystycznych i własnych przemyśleń, Newman podjął decyzję o przejściu na katolicyzm. Uznał bowiem, że to katolicy kontynuują dzieło apostołów.

Od 1842 r. Newman mieszkał w Littlemore wraz z braterską wspólnotą religijną utworzoną wraz z przyjaciółmi i uznawaną przez otoczenie za anglikatolicką. Dom, w którym mieszkali był uczyniony z dawnych zabudowań stajennych, które zostały wyremontowane i zamienione na zespół cel z kuchnią i biblioteką.

Pewnego jesiennego deszczowego dnia, 9 października 1845, przemoczony po całym dniu w podróży, zawitał tam błogosławiony Dominik (Dominic Barberi) ze Zgromadzenia Pasjonistów. Prostota włoskiego misjonarza ujęła Newmana, stając się ostatecznym argumentem za przystąpieniem do Kościoła katolickiego.

Wyjście z Kościoła anglikańskiego łączyło się z licznymi konsekwencjami: od konieczności opuszczenia kościoła Saint Mary i wystąpienia z Oriel College po wrogość tych, którzy nie rozumieli i nie akceptowali jego postępowania. W czasie pobytu w Rzymie zapoznał się z Oratorium św. Filipa Neri (założonym w XVI w. stowarzyszeniem księży katolickich). 30 maja 1847 przyjął święcenia kapłańskie w Kościele katolickim[6]. Pius IX upoważnił Newmana do zakładania Oratoriów w Anglii oraz – w razie potrzeby – do modernizowania reguły św. Filipa. W 1848 w Old Oscott powstał pierwszy dom (przeniesiony wkrótce do centrum Birmingham, a w 1852 w pobliże Edgbaston), rok później kolejny – w Londynie. W 1851 Newman (na prośbę biskupów irlandzkich) zajął się organizacją uniwersytetu katolickiego w Dublinie.

W 1859 r. założył szkołę Oratorium, która miała zapewnić katolickim chłopcom porządne wykształcenie religijne i świeckie – zapoczątkowało to wzrost poziomu edukacji katolickiej w Anglii. Przez kilka miesięcy roku 1859 był redaktorem literackiego czasopisma „The Rambler”, przeznaczonego dla wykształconych katolików; nierzadko drukowano tam śmiało opinie świeckich, co budziło żywe emocje, zwłaszcza wśród biskupów.

W 1877 roku Newman został wybrany pierwszym honorowym członkiem Trinity College. W 1879 nowy papież Leon XIII mianował go kardynałem (co całkowicie oczyściło go z zarzutów o „półkatolicyzm”). Zmarł 11 sierpnia 1890 w wieku 89 lat.

Wkład w myśl katolicką i beatyfikacja

W filozofii głosił przewagę wiedzy konkretnej nad pojęciową, bezpośredniego przeświadczenia (assent) nad dowodem, logiki osobistej nad powszechną i wiary nad wiedzą.

Za pontyfikatu Jana Pawła II rozpoczęto proces beatyfikacyjny Jana Henryka Newmana. Jego wyniesienie na ołtarze odbyło się 19 września 2010 roku podczas mszy w Cofton Park w Birmingham, w czasie pielgrzymki Benedykta XVI do Wielkiej Brytanii. Wspomnienie liturgiczne obchodzone jest 9 października.

Źródło:
Internet

Zapraszamy
do naszego kościoła
na
Adorację Najświętszego
Sakramentu
w Kaplicy św. Anny

**CISZA,
W KTÓREJ PRZEMAWIA BÓG**
we ŚRODĘ w godz. od 7.30 – 21.00
w CZWARTEK w godz. od 7.30 – 24.00
w PIĄTEK w godz. od 7.30 – 19.30

XV Niedziela Zwykła – 15 lipca 2018 r.

- Nieszpory zostaną odprawione o godz. 17.00. Po Nieszporach modlić się będziemy za zmarłych polecanych w wspominkach rocznych.
- Siostry Pasjonistki, które posługują w naszej parafii od 66 lat obchodzą Jubileusz 100-lecia istnienia Zgromadzenia. Z tej okazji o godz. 11.30. w naszym kościele zostanie odprawiona Msza święta dziękczynna pod przewodnictwem Jego Ekscelencji Ks. Bp. Michała Janochy.
- Na terenie Muzeum Pałacu Króla Jana III prowadzona jest akcja honorowego oddawania krwi i rejestracji potencjalnych dawców komórek macierzystych.
- W tym roku uroczystość patronalną naszej parafii – wspomnienie liturgiczne św. Anny, Matki Najśw. Maryi Panny – obchodzić będziemy w niedzielę 29 lipca. Zachęcamy wszystkie wspólnoty parafialne i służbę liturgiczną do licznego udziału we Mszy św. o godz. 13.00. i w procesji Eucharystycznej. Nowennę do św. Anny rozpoczniemy 20 lipca. Zapraszamy wszystkich parafian do licznego udziału w nabożeństwie, aby w ten sposób lepiej przygotować się do uroczystości odpustowej.
- W tym tygodniu, w poniedziałek, 16 lipca, przypada wspomnienie NMP z Góry Karmel. Wszystkim obchodzącym w tym tygodniu imieniny, składamy życzenia błogosławieństwa Bożego i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i zawodowym.
- W najbliższym czasie sakramentalny związek małżeński zawarł:
Konrad Sebastian Więckowski, kawaler z parafii św. Szczepana w Warszawie
i Marta Magdalena Skoczylas, panna z parafii św. Szczepana w Warszawie – zapowiedź II.
Adam Supernak, kawaler z parafii tutejszej
i

Paulina Irena Oprocha, panna z parafii Najśw. Serca Pana Jezusa w Warszawie – zapowiedź II.

Grzegorz Jakubowski, kawaler z parafii tutejszej
i Justyna Aleksandra Tymek, panna z parafii tutejszej
– zapowiedź I.

Piotr Michał Kalinowski, kawaler z parafii Podwyższenia Krzyża Świętego w Gliwicach
i Ewelina Monika Latra, panna z parafii tutejszej
– zapowiedź I.

Każdy, kto by wiedział o przeszkodach zachodzących między narzeczonymi, zobowiązany jest powiadomić kancelarię parafialną. Narzeczonych polecamy modlitwie parafian.

Cykl "Koncertów Letnich u św. Anny"

Organizator:

- Centrum Kultury Wilanów
- Parafia św. Anny w Wilanowie

15 lipca g.19.00

Organy/trąbka

Trąbka - Paweł Kraski Organy -
Natalia Knyziak

22 lipca g.19.00

Organy/skrzypce

Skrzypce - Izabela Jaskólska - Stańczak
Organy - Natalia Knyziak

29 lipca g.19.00

Organy/obój barokowy Obój
barokowy - Karolina Szymanik
Organy - Natalia Knyziak

**Galeria
DZWONNICA**

**Zapraszamy
na nową wystawę prac
Marty Piekut i Jolanty Dubiel**

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01
(tel. czynny w godzinach pracy
kancelarii)

Kancelaria czynna:

pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.0 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA
- Oddział w Warszawie,
ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa
Nr rachunku:
87 1600 1374 184 8491 8000 0001

www.parafiawilanow.pl
e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl
Facebook: @ParafiaWilanowAnna

Redakcja: ela.wrotek@gmail.com

Wydawca: Fundacja Ecclesia Villanovensis

Intencja różańcowa Kół Żywego Różańca

od 08.07 do 12.08.2018 r.

*Módlmy się w intencji
podróżujących, aby bezpiecznie
dotarli do celu podróży.*